

بررسی میزان استفاده از پروندهای پزشکی بیماران در بیمارستان‌های شهرستان کاشان سال ۱۳۸۲

فاطمه رنگرز جدی^۱/مهرداد فرزندی پور^۲/سیدغلام‌عباس موسوی^۳

چکیده

مقدمه: مدارک پزشکی اوراق ذیقیمتی هستند که به منظور تداوم مراقبت از بیمار، آموزش و پژوهش، ارزیابی مراقبت و خدمات ارائه شده به بیمار توسط فراهم‌کنندگان مراقبت‌های بهداشتی درمانی تنظیم و نگهداری می‌شود. استفاده صحیح و مناسب از مدارک پزشکی از دوباره‌کاری‌ها و صرف وقت و هزینه اضافه می‌کاهد. این تحقیق به منظور تعیین میزان استفاده از پروندهای پزشکی به تفکیک استفاده‌های اداری-مالی، قانونی، پژوهشی، آموزشی و درمانی، بر حسب تخصص و مدت زمان طی شده از زمان تشکیل پرونده صورت پذیرفت.

روش بررسی: پژوهش حاضر به رو ش توصیفی-مقطوعی انجام پذیرفت. کلیه موارد استفاده از پروندهای پزشکی بیماران بستری در طول مدت تحقیق از مهرماه ۸۱ لغایت خرداد ۸۲ به تفکیک استفاده آموزشی، اداری، پژوهشی، درمانی و قانونی از طریق چک‌لیست جمع آوری فراوانی و درصد موارد استفاده با آمار توصیفی محاسبه و تفاوت بین مدت زمان طی شده از زمان پذیرش بیمار انواع استفاده و بیمارستان‌های آزمون خی دو مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: کل استفاده‌های انجام شده در این مدت ۷۵۹۰ مورد بوده که استفاده پژوهشی با ۷۶٪ درصد بیشترین استفاده را داشته است. بیشترین میزان استفاده از پروندهای مربوط به جراحی تخصصی با ۴۲٪ درصد می‌باشد. آزمون آماری تفاوت معنی داری بین مدت زمان طی شده از زمان پذیرش بیمار و نوع استفاده و نیز بین بیمارستان‌ها و نوع استفاده را نشان داد (P-Value=0.0001).

نتیجه‌گیری: میزان استفاده از پروندهای پس از ۱۵ سال از بین نرخه بلکه نوع استفاده از آنها به جای استفاده‌های پژوهشی به استفاده‌های درمانی و آموزشی تبدیل می‌گردد. لذا پیشنهاد می‌گردد پروندهای پزشکی در بیمارستان‌های آموزشی بیش از ۱۵ سال و در بیمارستان‌های غیرآموزشی نیز تا ۱۵ سال نگهداری گردد.

کلید واژه‌ها: پرونده‌پزشکی، زمان نگهداری، پرونده‌پزشکی

مقدمه

مدارک پزشکی اوراق ذیقیمتی هستند که به منظور تداوم مراقبت از بیمار، آموزش، پژوهش، آمار بیمارستانی، مسائل حقوقی و قانونی، ارزیابی مراقبت و خدمات ارائه شده به بیمار تواند منبع اصلی اطلاعات جهت مراقبت بیمار، بررسی‌های کیفی، آموزش، تحقیقات و برنامه‌ریزی‌های مدیریتی باشد.

۱- عضو هیأت علمی دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان؛ (نویسنده مسئول: Email: fatemeh115@yahoo.com)

۲- عضو هیأت علمی دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان

۳- عضو هیأت علمی دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی کاشان

و درمانی، بر حسب تخصص و مدت زمان طی شده از زمان تشکیل پرونده صورت پذیرفت.

روش بررسی

این تحقیق به روش توصیفی - مقاطعی و انجام شد. کلیه اطلاعات مندرج در درخواست های رسیده به بخش مدارک پزشکی بیمارستان های مورد مطالعه، شامل بیمارستان نقوی، شهید بهشتی، اخوان، شبیه خوانی، متینی، برای استفاده از پرونده های پزشکی از مهر ۸۱ لغایت خرداد ۸۲ توسط مسئولان مدارک بخش مدارک این بیمارستان ها بر روی چک لیست های از قبل تهیه شده (شامل شماره پرونده، نام بخش و تخصص پزشک درخواست کننده، نوع استفاده، سال تشکیل پرونده) ثبت گردید و سپس فراوانی هر مورد استفاده محاسبه، درصد گیری و در جداول مربوطه وارد گردید سپس با استفاده از آزمون خی دو تفاوت بین نوع استفاده (آموزشی، پژوهشی، درمانی، اداری و قانونی) و بیمارستان ها و نوع استفاده و مدت زمان طی شده از زمان تشکیل پرونده آزمون گردید.

یافته ها

توزیع فراوانی میزان استفاده از پرونده های پزشکی بر حسب سال تشکیل پرونده در جامعه مورد پژوهش در نمودار (۱) آمده است که نشان می دهد. بیشترین میزان استفاده پرونده های پزشکی را پرونده های یک سال قبل تشکیل می دهند. همچنین مطابق جدول ۱ توزیع فراوانی پرونده های پزشکی بر حسب مدت زمان طی شده از تشکیل پرونده و نوع استفاده در جامعه پژوهش مجموع کل استفاده های انجام شده در طول مدت تحقیق ۷۵۹۰ مورد بود که استفاده های پژوهشی از پرونده های پزشکی بیشترین میزان استفاده یعنی ۳۲/۸ درصد از کل استفاده های به عمل آمده از پرونده های پزشکی را شامل بوده است. سپس استفاده های درمانی با ۲۰/۶ درصد در رتبه بعدی بیشترین میزان استفاده را پس از استفاده های پژوهشی تشکیل می دهند. بیشترین میزان استفاده از پرونده های پزشکی در فاصله ۱-۳ سال از تشکیل پرونده پزشکی می باشد که در این مدت نیز استفاده پژوهشی

استفاده صحیح و مناسب از مدارک پزشکی از دوباره کاری ها و صرف وقت و هزینه اضافه می کاهد.^[۴] جمع آوری مناسب و ثبت دقیق و بکارگیری درست توانمندی های بخش مدارک پزشکی و بازیابی سریع روشی کارآمد برای استفاده مدیران، محققین، پزشکان و سایر ارائه دهنده گان خدمات بهداشتی درمانی را فراهم می سازد.^[۵]

ویژگی های اساسی که هنگام استفاده از پرونده های پزشکی مدنظر قرار می گیرد کامل بودن، دقیق بودن و با کفایت بودن داده هایی است که در پرونده های پزشکی ثبت شده است.^[۶]

تحقیق انجام شده در تهران و شیراز نشان داده است که ۶۶/۷ درصد از بیمارستان های شیراز از پرونده های بخش مدارک پزشکی در اجرای برنامه های تضمین کیفیت استفاده های زیادی کرده اند که در بیمارستان های دانشگاه علوم پزشکی تهران این میزان ۸۷/۶ درصد بیان شده است.^[۷] ماسوری در تحقیق خود بیشترین استفاده از اطلاعات اوراق پرستاری را جهت تسریع در معالجه بیمار و در حد ۵۲/۵ درصد موارد گزارش نموده است. در زمینه پاسخگویی به مسائل حقوقی و قانونی نیز استفاده از مدارک پزشکی تا ۵۴ درصد موارد قابل استفاده ذکر شده است.^[۸]

مدارک پزشکی بیماران باشیستی به نحوی سازماندهی گردد تا بر نامه های زمانی برای ثبت اطلاعات وجود داشته باشد و در زمان ویزیت هر بیمار تکمیل گردد. نحوه استفاده از طرح های SOAP به افراد ذیر بطری آموزش داده شده، موارد تکراری در فرم ها حذف شدند. کلیه اطلاعات و دستورات تلفنی ثبت گردد. در غیر این صورت مدارک پزشکی نمی تواند جوابگوی نیازهایی باشد که در جهت آن طراحی شده است.^[۹] تحقیق دیگری نشان داده است سیستم های کنترل کننده برای مهار پرونده های ناقص و اقدام ارزشیابی لازم در بخش مدارک پزشکی وجود ندارد.^[۱۰] با توجه به دلایل فوق و اینکه نگهداری پرونده های پزشکی هزینه بر بوده و فضای زیادی از بیمارستان ها را اشغال می کند و نیز با توجه به اینکه تاکنون چنین تحقیقی در جامعه پژوهشی صورت نگرفته است. این تحقیق به منظور تعیین میزان استفاده از پرونده های پزشکی به تفکیک استفاده های اداری. مالی، قانونی، پژوهشی، آموزشی

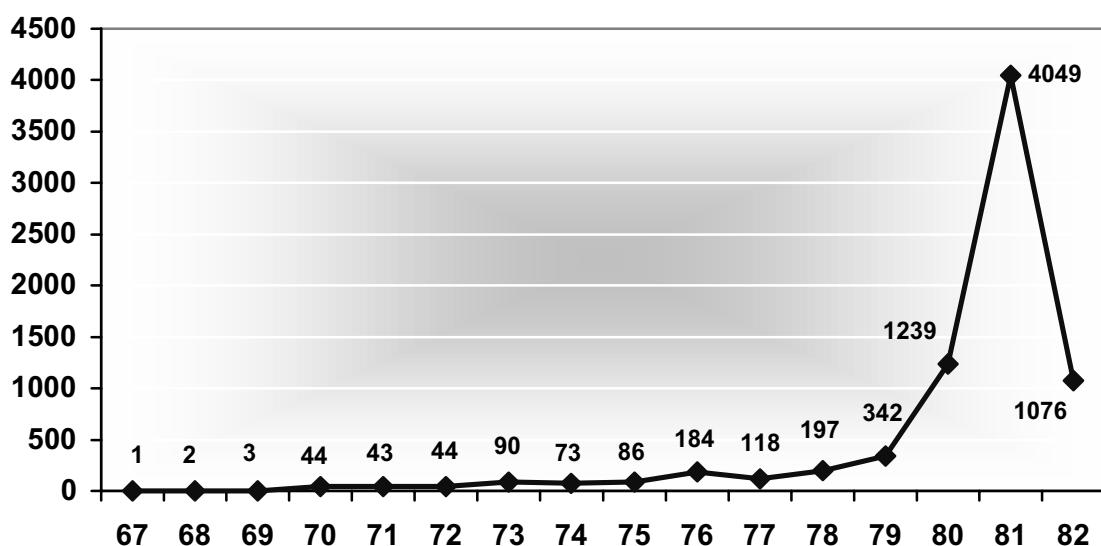
کمترین میزان مربوط به بیمارستان متینی با ۲/۱۳ درصد می باشد. در ضمن کمترین میزان استفاده از پرونده های پزشکی مربوط به استفاده های آموزشی در بیمارستان متینی با صفر درصد می باشد.

آزمون بین مدت زمان طی شده از زمان پذیرش بیمار و تشکیل پرونده پزشکی و نوع استفاده از آنها نشان می دهد که میزان فراوانی نوع استفاده از پرونده های پزشکی در سال های مختلف با هم متفاوت بوده و از لحاظ آماری معنی دار می باشد. (P-Value=۰/۰۰۰۱) به طوری که پس از گذشت مدت زمان ۸ سال از تشکیل پرونده های پزشکی از میزان استفاده های پژوهشی پرونده ها کاسته و به استفاده های درمانی با ۵/۲۵ و ۵/۴۸ درصد و سپس آموزشی با ۲۶/۸۷ و ۳۵/۴۸ درصد افزوده می شود. ضمن این که بیشترین میزان استفاده از پرونده های پزشکی در کمتر از یک سال استفاده قانونی با ۵۰/۴۶ درصد بوده است که پس از گذشت یک سال از تشکیل پرونده از میزان استفاده های قانونی کاسته می شود.

همچنین آزمون خی دو بین بیمارستان ها و میزان فراوانی

بیشترین فراوانی را از نظر نوع استفاده از پرونده های پزشکی دارا می باشند. همچنین تحقیق نشان داد استفاده از پرونده های پزشکی پس از گذشت ۱۵-۱۰ سال از تشکیل پرونده از کل موارد را در مدت زمان تحقیق به خود اختصاص داده است که عمدتاً به منظور کاربردهای درمانی مورد استفاده قرار گرفته اند.

همچنین در خصوص توزیع فراوانی میزان استفاده از پرونده های پزشکی بر حسب نوع استفاده و بخش تخصصی در جامعه پژوهشی مطابق (جدول ۲) بیشترین میزان استفاده را بخش جراحی تخصصی با ۴۲۰۶ درصد دارا می باشد. در این بخش بیشترین فراوانی بر حسب نوع استفاده مربوط به استفاده های پژوهشی و درمانی به ترتیب ۳۵/۶۵ درصد و ۳۵/۳۱ درصد و کمترین میزان استفاده مربوط به بخش ENT و نوزادان با ۰/۸ درصد و ۰/۸۱ درصد می باشد. همچنین توزیع فراوانی میزان استفاده از پرونده های پزشکی بر حسب نوع استفاده و بیمارستان در جامعه مورد پژوهش مطابق (جدول ۳) بیشترین میزان مربوط به بیمارستان نقوی با ۵۷/۴۸ درصد و

نمودار ۱. توزیع فراوانی میزان استفاده از پرونده های پزشکی بر حسب سال تشكیل پرونده در جامعه مورد پژوهش

جدول ۱. توزیع فراوانی میزان استفاده از پروندهای پزشکی بر حسب مدت زمان طی شده از تشکیل پرونده و نوع استفاده در جامعه مورد پژوهش

نوع استفاده درصد	مدد زمان طی شده	کمتر از یکسال	۱-۳	۳-۵	۵-۸	۸-۱۰	۱۰-۱۵	جمع
فراآنی آموزشی	فراآنی درصد	۱۹ (۱/۷۷)	۲۸۶ (۶/۸۶)	۴۶ (۱۴/۶۰)	۶۹ (۲۰/۱۲)	۳۶ (۲۶/۸۷)	۳۳ (۳۵/۴۸)	۵۸۹ (۷/۸)
اداری	فراآنی درصد	۲۱۵ (۱۹/۹۸)	۱۱۸۴ (۲۱/۰۳)	۲۳ (۷/۳)	۱۹ (۵/۵۴)	۲۱ (۱۵/۶۷)	۴ (۴/۳۰)	۱۴۶۶ (۱۹/۳)
پژوهشی	فراآنی درصد	۲۱۴ (۱۹/۸۹)	۲۰۵۷ (۳۶/۵۴)	۱۲۱ (۳۸/۴۱)	۱۰۱ (۲۹/۴۵)	۰ (۰)	۰ (۳۲/۸)	۲۴۹۳
درمانی	فراآنی درصد	۸۵ (۱۹/۸۸)	۱۱۱۱ (۱۹/۷۳)	۱۰۹ (۳۴/۶)	۱۳۷ (۳۹/۹۴)	۷۱ (۵۲/۹۹)	۵۱ (۵۴/۸۴)	۱۵۶۴ (۲۰/۶)
قانونی	فراآنی درصد	۵۴۳ (۵۰/۴۶)	۸۹۲ (۱۳/۶۶)	۱۶ (۵/۰۸)	۱۷ (۴/۹۶)	۶ (۴/۴۸)	۴ (۴/۳)	۱۴۷۸ (۱۹/۵)
جمع	فراآنی درصد	۱۰۷۶ (۱۴/۲)	۵۶۳۰ (۷۴/۲)	۳۱۵ (۴/۱)	۳۴۳ (۴/۵)	۱۳۴ (۱/۸)	۹۲ (۱/۲)	۷۵۹۰ (۱۰۰)

که از کل استفاده های به عمل آمده در این مدت میزان استفاده آموزشی با ۵۸۹ مورد ۷۷۶ درصد می باشد.

مرادی [۱۱] در تحقیق خود که براساس نظرخواهی از اعضای هیأت علمی به دست آورده است. میزان استفاده های آموزشی از پروندهای پزشکی را زیاد گزارش نموده است. که با تحقیق حاضر همخوانی ندارد در حالی که طبق تحقیق هندو [۱۲] که با استفاده از نظرخواهی از کارشناسان و دانشجویان مدارک پزشکی صورت پذیرفته میزان برآورده نشدن نیازهای اطلاعاتی پزشکان از طریق پروندهای پزشکی در حد کم گزارش شده است که با نتایج این تحقیق همخوانی دارد. الماسیان [۱۳] در مقاله خود می نویسد متأسفانه در مؤسسه بهداشتی - درمانی اهمیت مدارک پزشکی ناشناخته مانده و پیشنهاد می کند که اهمیت و ارزش مدارک پزشکی به دانشجویان آموزش داده شود. به دلیل این که بیشترین میزان استفاده از پروندهای پزشکی در امر آموزش استفاده از پروندهای موجود در بخش می باشد تا از طریق پروندهای بایگانی شده و نیز شاید عدم توجه اساتید به پروندهای پزشکی جهت آموزش دانشجویان را بتوان در کم بودن استفاده های آموزشی مؤثر دانست.

نوع استفاده از پروندهای پزشکی نشان می دهد میزان فراوانی نوع استفاده در بیمارستان های مختلف یکسان نمی باشد و از لحظ آماری معنی دار می باشد ($P-Value=0.0001$). به طوری که در بیمارستان شهید دکتر بهشتی و دکتر شبیه خوانی بیشترین میزان استفاده فراوانی استفاده های پژوهشی بوده در حالی که در بیمارستان نقوی بیشترین میزان مربوط به استفاده های پژوهشی و قانونی می باشد و در بیمارستان متینی و اخوان بیشترین میزان استفاده فراوانی استفاده های درمانی می باشد.

میزان استفاده از پروندهای پزشکی بر حسب تخصص نشان می دهد بیشترین بخش تخصصی که پروندهای آن مورد استفاده قرار می گیرد بخش های جراحی تخصصی با ۴۲۰۶ درصد و سپس بخش روانپزشکی با ۱۷/۸۴ درصد می باشند.

بحث و نتیجه گیری

این پژوهش جهت بررسی میزان استفاده از پروندهای پزشکی بیماران در بیمارستان های شهر کاشان به صورت مقطعی صورت پذیرفت. یافته های پژوهش حاکی از آن است

جدول ۲. توزیع فراوانی میزان استفاده از پرونده‌های پزشکی بر حسب نوع استفاده و بخش تخصصی در جامعه مورد پژوهش

جمع	قانونی	درمانی	پژوهشی	اداری	آموزشی	نوع استفاده	
						بخش تخصصی	فراءانی درصد
۷۷	۱	۳۳	۲۷	۱۲	۴	فراوانی	اطفال درصد
(۱/۰۱)	(۱/۱۳)	(۴۲/۸۶)	(۳۵/۰۶)	(۱۵/۵۸)	(۵/۲)		
۴۸۸	۲۴	۳۲۷	۴۲	۷۲	۲۲	فراوانی	داخلی درصد
(۶/۴۳)	(۴/۹۳)	(۶۷)	(۸/۸۲)	(۱۴/۷۵)	(۴/۵۱)		
۹۵۲	۵۰	۵۹	۷۸۹	۴۸	۶	فراوانی	جراحی درصد عمومی
(۱۲/۵۴)	(۵/۲۵)	(۶/۲)	(۸۲/۸۸)	(۵/۰۴)	(۰/۶۳)		
۷۷۵	۲۰۰	۴۱	۲۰۴	۳۱۳	۱۷	فراوانی	اورژانس درصد
(۱۰/۲۱)	(۲۵/۸۱)	(۵/۲۹)	(۲۶/۳۲)	(۴۰/۳۹)	(۲/۱۹)		
۶۱	۴	۱۵	۱۰	۳۲	—	فراوانی	ENT درصد
(۰/۰۸)	(۶/۵۶)	(۲۴/۵۹)	(۱۶/۳۹)	(۵۲/۴۶)			
۱۰۱	۱۱	۷۴	—	۱۶	—	فراوانی	چشم درصد
(۱/۳۳)	(۱۰/۸۹)	(۷۳/۲۷)		(۱۵/۸۴)			
۳۱۹۲	۱۱۲۷	۱۳۸	۱۱۷۰	۷۱۹	۳۸	فراوانی	جراحی درصد تخصصی
(۴۲/۰۶)	(۳۵/۳۱)	(۴/۳۲)	(۳۵/۶۵)	(۲۲/۵۳)	(۱/۱۹)		
۱۳۵۶	۵۴	۶۷۵	۹	۱۴۶	۴۷۲	فراوانی	روانپرشنگی درصد
(۱۷/۸۷)	(۳/۹۸)	(۴۹/۷۸)	(۰/۶۶)	(۱۰/۷۷)	(۳۴/۸۱)		
۶۲	۴	۲۴	۴	۵	۲۵	فراوانی	نوزادان درصد
(۰/۸۲)	(۶/۴۵)	(۳۸/۷۱)	(۶/۴۶)	(۸/۰۶)	(۴۰/۳۲)		
۵۲۶	۳	۱۷۸	۲۳۷	۱۰۳	۵	فراوانی	زنان و زایمان درصد
(۶/۹۳)	(۰/۵۷)	(۳۳/۸۴)	(۴۵/۰۶)	(۱۹/۵۸)	(۰/۹۵)		
۷۵۹۰	۱۴۷۸	۱۵۶۴	۲۴۹۳	۱۴۶۶	۵۸۹	فراوانی	جمع درصد
(۱۰۰)	(۱۹/۴۷)	(۲۰/۶۱)	(۳۲/۸۵)	(۱۹/۳۱)	(۷/۷۶)		

نتایج تحقیق نشان داد میزان استفاده از پروندها پس از ۱۵ سال از بین نرفته به طوری که در مدت تحقیق حاضر ۷۲۳ درصد از استفاده‌هایی به عمل آمده مربوط به ۱۰-۱۵ سال پس از سپری شدن از تشکیل پرونده می‌باشد. صلاحی [۱۵] طی تحقیق خود کمترین مدت زمان لازم برای نگهداری مدارک بزرگسالان توسط بیمارستان‌های آموزشی عمومی را ۱۰-۱۵ سال ذکر می‌نماید.

نظرخواهی از اعضای هیأت علمی در مورد مدت زمان نگهداری نیز نشان می‌دهد نگهداری پرونده‌های پزشکی بیش از ۱۵ سال ضروری است بطوری که مرادی در تحقیق خود طبق نظرخواهی انجام شده مدت زمان نگهداری از پرونده‌های

میزان استفاده پژوهشی در جامعه مورد پژوهشی با تعداد ۲۴۹۳ درصد مورد ۳۲/۸ درصد می‌باشد که مرادی [۱۱] در تحقیق خود آن را ۷۵ درصد و دمنابی [۱۴] آن را ۲۱/۹ درصد گزارش می‌کند که با نتایج این تحقیق همخوانی ندارد. به هر حال با توجه به تفاوت جامعه پژوهشی وجود این اختلاف قابل توجیه می‌باشد. در خصوص بالا بودن استفاده‌های پژوهشی از پرونده‌های مامی توان گفت اطلاعات پژوهشی غالباً از طریق پرونده‌های بایگانی شده استخراج می‌گردد و از طرف دیگر در انجام هر تحقیق نیاز به تعداد زیادی پرونده می‌باشد که فراوانی استفاده از پرونده‌های پزشکی را بالا برده است.

جدول ۳. توزیع فراوانی میزان استفاده از پروندهای پزشکی بر حسب نوع بیمارستان در جامعه مورد پژوهش

جمع	اخوان	متینی	نقوی	دکتر شبیه خوانی	شهید بهشتی	بیمارستان	
						نوع استفاده	بیمارستان
۵۸۹	۴۷۲	۰	۳۸	۱۵	۶۴	فراوانی	آموزشی
(۷/۷۶)	(۳۴/۸۱)	۰	(۰/۹۷)	(۳/۱۱)	(۳/۸)	درصد	درصد
۱۴۶۶	۱۴۶	۴۸	۱۰۳۰	۸۳	۱۵۹	فراوانی	اداری
(۱۹/۳۱)	(۱۰/۷۷)	(۲۹/۶۳)	(۲۶/۳۶)	(۱۷/۱۸)	(۹/۴۵)	درصد	درصد
۲۴۹۳	۹	۱۰	۱۳۷۳	۲۳۷	۸۶۴	فراوانی	پژوهشی
(۳۲/۸۵)	(۰/۶۶)	(۶/۱۷)	(۳۵/۱۴)	(۴۹/۰۷)	(۵۱/۳۷)	درصد	درصد
۱۵۶۴	۶۷۵	۸۹	۱۴۴	۱۴۲	۵۱۴	فراوانی	درمانی
(۲۰/۶۱)	(۴۹/۷۸)	(۵۴/۹۳)	(۳/۶۹)	(۲۹/۴)	(۳۰/۵۶)	درصد	درصد
۱۴۷۸	۵۴	۱۵	۱۳۲۲	۶	۸۱	فراوانی	قانونی
(۱۹/۴۷)	(۳/۹۸)	(۹/۲۶)	(۳۳/۸۴)	(۱/۲۴)	(۴/۸۲)	درصد	درصد
۷۵۹۰	۱۳۵۶	۱۶۲	۳۹۰۷	۴۸۳	۱۶۸۲	فراوانی	جمع
(۱۰۰)	(۱۷/۸۷)	(۲/۱۳۱)	(۵۱/۴۸)	(۶/۳۶)	(۲۲/۱۶)	درصد	درصد

پروندهای آن مورد استفاده قرار می‌گیرد. بخش‌های جراحی تخصصی و پسیس بخش روانپزشکی می‌باشند. بالا بودن میزان استفاده از پروندهای بخش جراحی تخصصی که شامل بخش‌های ارتوپدی، ارولوژی و جراحی اعصاب می‌باشد. به علت بالا بودن موارد استفاده های قانونی که ۳۵ درصد از کل استفاده‌های قانونی را تشکیل می‌دهد و نیز به علت بالا بودن میزان پژوهش‌ها در این بخش می‌باشد. ضمن این که عموماً استفاده از پروندهای ارتوپدی، ارولوژی و جراحی اعصاب به علت نیاز به درمان‌های طولانی تر استفاده بیشتر از این پروندها را موجب می‌شود. لذا پیشنهاد می‌گردد تمهدات لازم در خصوص آشناسازی دانشجویان با اهمیت و موارد کاربرد پروندهای پزشکی و نقشی که این پروندها در ارتقای سطح علمی آنان ایفا می‌کنند صورت پذیرد. ضمن این که با توجه به این که استفاده از پروندهای پزشکی پس از گذشت ۱۰-۱۵ سال به اتمام نرسیده بلکه در موارد آموزشی و درمانی استفاده می‌گردد. پیشنهاد می‌گردد پروندهای پزشکی در بیمارستان‌های آموزشی بیش از ۱۵ سال و در بیمارستان‌های غیرآموزشی نیز تا ۱۵ سال نگهداری گردد ضمن این که در هنگام تعیین مدت زمان لازم جهت نگهداری پروندها تخصص هر بخش در بیمارستان نیز مدنظر قرار گیرد.◆

پزشکی بیش از ۱۵ سال با ۷۵ درصد نظر موافق ذکر می‌نماید که با نتایج تحقیق حاضر همخوانی دارد.

آزمون بین مدت زمان طی شده از زمان پذیرش بیمار و تشکیل پرونده پزشکی و نوع استفاده از آنها نشان داد که میزان فراوانی نوع استفاده از پروندهای پزشکی در سال‌های مختلف با هم متفاوت بوده و از لحاظ آماری معنی دار می‌باشد $P-Value < 0.05$. بطیری که پس از گذشت مدت زمان ۸ سال از تشکیل پروندهای پزشکی از میزان استفاده‌های پژوهشی پرونده‌ها کاسته و به استفاده‌های درمانی افزوده می‌شود. ضمن این که بیشترین میزان استفاده از پروندهای پزشکی در کمتر از یکسال استفاده قانونی با ۵۰٪ درصد بوده است که پس از گذشت یکسال از تشکیل پرونده از میزان استفاده‌های قانونی کاسته می‌شود. بنابراین پیشنهاد می‌گردد پروندهای پزشکی در بیمارستان‌های آموزشی بیش از ۱۵ سال و در بیمارستان‌های غیرآموزشی نیز حداقل ۱۵ سال نگهداری گردد.

آزمون خی دو بین بیمارستان‌ها و میزان فراوانی نوع استفاده از پروندهای پزشکی نشان داد که میزان فراوانی نوع استفاده در بیمارستان‌های مختلف یکسان نمی‌باشد و از لحاظ آماری معنی دار می‌باشد. میزان استفاده از پروندهای پزشکی بر حسب تخصص نشان می‌دهد بیشترین بخش تخصصی که

References

۱۲. هندو زهراء. بررسی میزان آگاهی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی شیراز از کاربرد مدارک پزشکی. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، ۱۳۷۹.
۱۳. الماسیان محمد. نکاتی درباره مدارک پزشکی. نشریه بیمارستان، سال پنجم ۱۳۶۴، شماره ۷، ص ۲۳.
۱۴. دمنابی شهلا. نظرسنجی از رزیدنت ها و کارشناسان مدارک پزشکی نسبت به نوع آموزش مدارک پزشکی موردنیاز رزیدنت ها در دانشگاه علوم پزشکی ایران. پایان نامه کارشناسی ارشد، رشته آموزش مدارک پزشکی، دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، ۱۳۷۷.
۱۵. صلاحی مریم. بررسی وضعیت ذخیره سازی و بازیابی پرونده های پزشکی بیماران در بیمارستان های آموزشی دانشگاه های علوم پزشکی ایران و مقایسه آنها با استانداردهای ملی و AHIMA ، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، ۱۳۷۷.
۱۶. حسینی اعظم السادات. نقش مدارک پزشکی در ارزیابی مراقبت های بهداشتی . درمانی. پایان نامه کارشناسی ارشد، رشته آموزش مدارک پزشکی، تهران: دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، ۱۳۷۶.
۱۷. ماسوری نیلوفر. بررسی عملکرد پرستاران در رابطه با تکمیل پرونده های پزشکی بیماران. پایان نامه کارشناسی ارشد، رشته آموزش مدارک پزشکی، تهران: دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، ۱۳۷۴.
۱۸. صدقیانی ابراهیم. اهمیت نقش مدارک پزشکی در ارزیابی کیفیت مراقبت های بهداشتی. درمانی و کاهش هزینه هادر بیمارستان ها. فصلنامه مدارک پزشکی، سال دوم، ۱۳۷۵، شماره ششم، ص ۲۱.
۱۹. قاضی سعیدی مرجان. شریفیان رویا. بررسی وضعیت بخش مدارک پزشکی بیمارستان های آموزشی دانشگاه علوم پزشکی تهران در سال ۸۲ طب و تزکیه، دوره چهاردهم ۱۳۸۴، شماره ۱، ص ۳۰.
۲۰. مرادی غلامرضا. بررسی میزان کاربرد مدارک پزشکی در تحقیقات بالینی در دانشگاه علوم پزشکی خراسان. پایان نامه کارشناسی ارشد، تهران: دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی ، دانشگاه علوم پزشکی ایران، ۱۳۷۹.

Studying The rate of Medical Records Use in Kashan Hospitals

Rangraz Geddi F¹, Farzandipour M², Mousavi SG³

Abstract

Introduction: Medical records are valuable documents; prepared, kept and used for continuing care of patient, training, research, hospital statistics, legal problems as well as evaluation of care and services rendered by health care providers. Clinical records are the main sources of information and if used properly, one can avoid duplications and wastage of time and money.

Methods: This descriptive - cross sectional study was done in 2003-2004 in shahid Beheshti, Shabih khani ,Naghavi ,Akhavan and Matini hospithals . All needed information based on: training ,research, administrative ,medical and legal uses was collected using a checklist. The frequency and percentage of use were calculated and tested via chi-square test to determine the differences between types of use and hospitals.

Findings: The total number of Medical record use was 7590 . The highest research use was 32.8% , ie. 76% of the whole records and the highest use of the records was related to surgical records, 42.06% . Statistical tests indicated significant differences between the interval of patient admission & type of use and also between hospitals and type of use ($P<0.0001$).

Conclusion: There was no change in the number of medical records use but the research use has been replaced by medical and training uses. Therefore, the retention of medical records is recommended to be more than 15 years in educational hospitals and at least 15 years in non-educational ones.

Key words: *Medical records - Training use- research use - legal use - administrative use- financial use - Retention time-*.

1- Faculty Member, School of Paramedical, Kashan University of Medical Sciences
2- Faculty Member, School of Public Health, Kashan University of Medical Sciences